

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 19.05.1960, sp. zn. 11 Co 95/60, ECLI:CZ:MSPH:1960:11.CO.95.1960.1

Číslo: 58/1960

Právní věta: Výkon soudní exekuce vyklizením bytu rodinného příslušníka nelze nařídit bez průkazu o zajištění náhradního bytu nebo náhradního ubytování.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 19.05.1960

Spisová značka: 11 Co 95/60

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Exekuce

Předpisy: 142/1950 Sb. § 556 odst. 1

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1960 sb. rozh.

Výkon soudní exekuce vyklizením bytu rodinného příslušníka nelze nařídit bez průkazu o zajištění náhradního bytu nebo náhradního ubytování.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze z 19. května 1960, 11 Co 95/60.)

Lidový soud pro Prahu 7 zamítl návrh vymáhajících věřitelů, aby byl nařízen výkon exekuce vyklizením bytu, poněvadž vymáhající věřitelé nepředložili potvrzení národního výboru o zajištění náhradního bytu. K odůvodnění svého rozhodnutí soud první stolice dále uvedl, že ustanovení § 556 o. s. ř., podle něhož předložení takového potvrzení jest podmínkou nařízení výkonu exekuce vyklizení bytu, nečiní rozdíl, zda exekuční titul byl vydán po zjištění zákonných výpovědních důvodů, či proto, že uživatel bytu tohoto užívá bez právního důvodu, ježto právní řád socialistické společnosti nepřipouští, aby byl někdo vystěhován na ulici, zejména když jde o pracujícího s četnou rodinou. Poukázal i na to, že podle vyjádření bytového odboru rady ONV nemůže být pro povinné účastníky zajištěn náhradní byt dříve, než ve druhém pololetí 1960 a není možné ani přestěhování povinných do původního bytu, ježto tento byt byl přidělen někomu jinému a další nájemník do bytu již přikázán být nemůže.

Městský soud v Praze rozhodnutí soudu první stolice potvrdil.

Odůvodnění:

Jest sice správné, že podle ustanovení § 556 odst. 1 o. s. ř. ve znění zákona č. 46/1959 Sb. není pro výkon exekuce vyklizením podle soudního exekučního titulu potřebí průkazu o zajištění náhradního bytu nebo poskytnutí náhradního ubytování v případech, kde by výkonný orgán národního výboru nebyl podle předpisů o hospodaření s byty povinen přidělit náhradní byt ani poskytnout náhradní ubytování.

Leč o takový případ nejde. Podle ustanovení § 61 čís. 5 zák. o hospodaření s byty čís. 67/1956 Sb. není výkonný orgán MNV povinen přidělit náhradní byt ani poskytnout náhradní ubytování osobám, jež bydlí v bytě vedle uživatele a příslušníků jeho domácnosti bez přivolení výkonného orgánu MNV. K tomu, aby povinní účastníci užívali část bytu vymáhajících věřitelů, kteří jsou rodiči prvního účastníka, nebylo potřebí přivolení výkonného orgánu národního výboru vzhledem k tomu, že jsou příslušníky jeho rodiny (§ 40 odst. 1, § 83 cit. zák.). Nelze proto věc posuzovat tak, že užívají bytu bez souhlasu výkonného orgánu národního výboru a nejde tedy o případ § 61 čís. 5 cit. zák. Nelze proto ani výkon soudní exekuce nařít bez průkazu o zajištění náhradního bytu nebo náhradního ubytování.

Výkon exekuce vyklizením by mohl být nařízen toliko po předložení průkazu o zajištění náhradního ubytování, jak to připouští § 60 čís. 3 cit. zák. vůči osobám, které bydlí v bytě vedle uživatele a příslušníků jeho domácnosti s přivolením výkonného orgánu místního národního výboru.

Poněvadž ani takový průkaz vymáhající věřitel nepředložil, zamítl soud první stolice jeho návrh právem.

K vývodům stěžovatele poukazujícím na chování povinné strany třeba uvést, že k tomu bylo přihlédnuto již při rozhodování o povinnosti vyklidit byt. Provedení vyklizení však jest odvislé od splnění zákonné podmínky předepsané v § 556 o. s. ř., k jejímuž splnění však nedošlo.